

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/77/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615010189
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3615010189.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. februára 2018 prejednal odvolania obžalovaného

D. M B.

nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom U. Q. X., prechodne bez prihlásenia W., F. L. XXX/X, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/75/2015-763 zo dňa 22.2.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/75/2015 zo dňa 22.2.2017 bol obžalovaný D. P. uznaný vinným v bode 1) z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2) z prečinu porušovania služobných povinností podľa § 411 ods. 2 Trestného zákona, pretože 1/ dňa 01.11.2014 v čase asi od 21:20 hod. v W. pred budovou F. X., ktorá sa nachádza v objekte Q. I. M. R. Q. č. XXXX sa nezisteným spôsobom bez použitia násillia zmocnil osobného motorového vozidla zn. C. F., EČ: F Q.: N ktorého držiteľom bol poškodený P. O. a toto do dňa 02.11.2014 do asi 08:30 hod. v W. a na ďalších nezistených miestach neoprávnenne používal a nepoškodené odstavil v katastri obce W., na vale rieky A., pri bývalom železničnom moste vzdialenom približne 400 m od hlavnej cesty smerujúcej na obec T. I., kde bolo nájdené, pričom všeobecná hodnota predmetného osobného motorového vozidla zn. C. F. bola ku dňu 01.11.2014 vo výške 410 €; 2/ od presne nezisteného času dňa 25.03.2014, kedy bola na Obvodnom oddelení Policajného zboru F. vykonaná podľa Knihy cenností kontrola jemu zverených pokutových blokov, do presne nezisteného času dňa 07.08.2014, kedy bola lepiacou páskou, pečiatkou č. 7 Obvodného oddelenia Policajného zboru Partizánske a podpismi zástupcu riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Partizánske zabezpečená proti neoprávnenému vniknutiu plechová skriňa, ktorú obžalovaný používal na odkladanie služobných pomôcok, ktorá sa v tom čase nachádzala v šatni na prízemí v budove Obvodného oddelenia Policajného zboru Partizánske, použil na bližšie nestotožnenom mieste finančné prostriedky vo výške 680 €, ktoré získal z vydaných pokutových blokov za uložené pokuty, ktoré mu boli zverené, na iný nezistený účel, na ktorý neboli určené, čím spôsobil Ministerstvu vnútra SR škodu vo výške 680 €.

Bol za to odsúdený podľa § 411 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a určil skúšobnú dobu vo výmere 14 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku súd obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00151866 škodu vo výške 680 €.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine. V dôvodoch odvolania prednesených na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný namietal, že ku skutku pod bodom 1) poukazuje na rozpory vo výpovediach svedkov, ako i na skutočnosti, ako bola zdokumentovaná obhliadka, ako boli vykonané rôzne úkony v spise, dôkazy k náhrade škody a postup zaistenia stôp. Od prípravného konania tvrdil, že má svedka, ktorý mu vie preukázať, že sedel v predmetnom motorovom vozidle aj pred skutkom. Počas celého konania nikto nemal záujem, aby ho niekto vypočul, že takáto osoba existuje, že si nevymýšľa. Znovu poukázal na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Partizánske, že táto osoba existuje a zabezpečil, aby ju súd vypočul. Nevie, za akých okolností svedkovia zmenili v svoje výpovede. Poukázal na skutočnosť, že už v prípravnom konaní uviedol, za akých okolností sedel v aute, na súde už to pravda nebola v tom smere, že dvere na aute boli pokazené. Svedkovia boli ovplyvňovaní zo strany príslušníkov Inšpekcie Ministerstva vnútra. Kľúče, ktoré boli nájdené pri obhliadke neboli pravé, boli predložené nepravé kľúče od auta. Bolo mu vytknuté prokurátorom, že mal ovplyvňovať svedka pána F.. Je pravda, že ho vyhľadal, oslovil a svedok na súd prišiel. Poukázal na skutočnosť, že expertíza nepreukázala, že by boli na volante jeho stopy. Boli na sedadle, lebo tam v ten deň sedel. Svedkovia a poškodení klamali. Ohľadom skutku pod bodom 2) uvádzal, že od začiatku roku 2014 nikto nemal záujem otvoriť jeho skriňu, má podozrenie, že došlo k manipulácii so stopami. Súd nebral do úvahy, že funkcionári zapečatili jeho skriňu, ale nadstavec na skrini, ktorý bol zapečatený, nebol jeho, ale kolegov. On celý čas nemal ku skrini prístup. Nikto sa s touto vecou nezapodieval. Nebolo dodržané nariadenie ako sa má postupovať pri otváraní skrine policajta, nič nebolo realizované v rámci príslušných predpisov. Svedkovia nehovoria pravdu a pri svojich výpovediach sa rozchádzajú. Svedok Q. povedal na súde, že on si nepamätá, že či to bola jeho skriňa. Aj svedkovia M. a I. sa vo svojich výpovediach rozchádzajú a nehovoria pravdu. Keď sa dotazoval na tieto skutočnosti, tak nakoniec to bolo uzavreté tak, že on klamal. Jeho nadstavec bol v kancelárii nezabezpečený a nikto sa tým nezapodieval. On osobne si myslí, že keď sa otváranie skrine natáčalo na kameru, mali byť zobrazení všetci, ktorí boli pri tomto úkone. Že tomu tak nie je, zistil dodatočne, ale nikto s tým nechcel nič mať. Nechápe, prečo nebol prizvaný k otvoreniu skrine. Mal tam osobné veci aj policajné veci. Zo skúsenosti vie, že vždy sa prizval ten človek k otvoreniu vecí, ktorému patrili. Zo skrine mu zmizol aj USB kľúč, kde mal súkromné veci. Napokon mohli zavolať aj manželku. Dňa 16.10. keď bol prizvaný na inšpekciu do A., predložil dokumentáciu na svoju obranu, no nič neakceptovali. Do roku 2013 nemal žiadny problém. Začalo to tým, že mal vrátiť technický preukaz na pokyn nadriadených a keď tak neurobil, tu začali spory. Od začiatku roku 2014 behom pár mesiacov dostal okolo 13 disciplinárnych trestov a to ani nebol v práci, bol na PN. Zo strany funkcionárov bolo na neho podaných asi 10 trestných oznámení, ktoré boli zo strany prokuratúry zamietnuté. Keď prišiel do práce dňa 9.2., keď prišla inšpekcia a on tvrdil, že visiaci zámok, čo mu predložili, nie je jeho, tak to brali tak, že klame. Povedal im, ako mohli poslať zámok bez pravého kľúča na expertízu. Nikto to neriešil. Viem preukázať, že zo strany nadriadených to bolo šikanovanie, 3-4 mesiace sa musel hlásiť, aj keď išiel na WC. Na prvé pojednávanie na okresnom súde volal priamo so sudcom telefonicky, že nepríde na pojednávanie, že sa mu stala taká vec, že má porúchané auto. Sudca povedal, že prehodí pojednávanie, ale on dostal 700 eur pokuty a bol vydaný na neho zatykač. Zasahovali voči nemu kukláči so zbraňami, riadil to pán M., strávil 3 dni v cele predbežného zadržania, napokon to vyriešil advokát. Na ďalších pojednávaniach stále poukazoval na rozpory vo výpovediach svedkov, ktorí klamali, nevie ďalej, čo už k tomu má dodať.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry poukázal na správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku a žiadal odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne

správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Obžalovaného zo skutku pod bodom 1) jednoznačne usvedčili nielen svedkovia, ale aj ďalšie dôkazy (zaistené pachové stopy a analýza DNA na volante a riadiacej páke predmetného vozidla), na základe ktorých bolo možné uzavrieť, že obžalovaný skutočne vo vozidle sedel, ale nie tak, ako tvrdí on, že pomáhal pri oprave dverí, ale že predmetné vozidlo aj riadil. Na podporu tohto záveru svedčí predovšetkým výpoveď pracovníčky - čašníčky v reštaurácii X. v W. T. Q., že v deň, keď prišlo k odcudzeniu predmetného motorového vozidla sa nachádzal v reštaurácii aj obžalovaný, ktorý popíjal koňak a keď ho prišla ohlásiť jeho manželka, nech ide domov, on len mávol rukou a povedal, že o chvíľu príde. Potom sa tak vytratil, že ani nezbadala kedy, ani nezaplatil účet a následne bolo zistené, že došlo k ukradnutiu auta na rozvoz pizze. Auto sa pritom našlo v katastri obce W., kde obžalovaný bez prihlásenia prechodne býva. Aj pokiaľ sa týka viny zo skutku pod bodom 2), svedkovia vypočutí v predmetnej trestnej veci obžalovaného jednoznačne zo spáchania skutku usvedčili. Odvolací súd nemohol prisvedčiť námietkam obžalovaného v tom, že otváranie skrine a vôbec celý postup okolo toho bol nezákonný. Z výpovedí svedkov vyplynulo, že obžalovaný bol dotazovaný, aj vyzývaný písomne, aby finančnú hotovosť vo výške 680 € vrátil, pričom vždy hľadal nejakú výhovorku. Nikdy nepovedal, že predmetné peniaze sa nachádzajú v nadstavci jeho skrine. Keď sa našli pokutové bloky bez peňazí v skrini, uviedol, že hotovosť má doma a keď boli žiadať peniaze u neho doma, uviedol, že ich nemá. Obžalovaný nepreberal zásielky s výzvami, aby sa dostavil k vykonaniu kontroly služobných pomôcok, medzi ktoré patrili aj pokutové bloky, ani k otvoreniu služobnej skrine. K tomuto úkonu muselo byť napokon prístupné bez jeho prítomnosti. Vychádzajúc z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a vykonaných na hlavnom pojednávaní, dospel aj odvolací súd k záveru, že závery súdu prvého stupňa o vine obžalovaného v oboch bodoch napadnutého rozsudku sú zákonné a správne a odvolacím námietkam obžalovaného nemohol prisvedčiť. Pokiaľ sa teda týka výroku o vine, nepovažoval odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné.

Ani po preskúmaní výroku o treste nezistil odvolací súd zo strany súdu prvého stupňa žiadne pochybenie. Súd prvého stupňa po zohľadnení všetkých okolností majúcich vplyv na ukladanie trestu a dodržaním základných zásad pre ukladanie trestu, vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody nad spodnou hranicou trestnej sadzby § 411 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu, na skúšobnú dobu 14 mesiacov, ktorý aj odvolací súd považuje za zákonný a správny a potrebný k tomu, aby bol splnený jeho účel.

Keďže odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výroku o náhrade škody s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.